

The illustration depicts the interior of a whale, with a yellowish-green curved wall. A wooden ship is shown inside, with a man standing on the deck. A large green brain is positioned in the center, connected to three blue circular diagrams by thin lines. The whale's eye is visible on the left side. The overall style is whimsical and artistic.

Toen Jonas in de walvis zat

Verhalen uit het
Oude Testament
op rijm gezet door
Maria van Donkelaar
met prenten van
Sylvia Weve

David is een herdersjongen.
Zijn drie broers zijn al soldaat.
'Ik wil weten,' zegt hun vader,
'hoe het met die jongens gaat.'

Dus stuurt hij zijn jongste, David,
naar het dal van Terebinth
waar het leger van de koning
zich al ruim een maand bevindt.

Als de jongen met zijn mand
vol kaas en broden arriveert,
ziet hij dat het hele leger
net de heuvel op marcheert.

Mooi! Erachteraan, denkt David.
Aan de overkant van 't dal
komt de krijgsmacht van de vijand,
van de Filistijnen, al.

Voorop een heel lange kerel
en zijn naam is Goliath.
Zwaarbewapend, woeste ogen.
Nou, die is op oorlogspad!

'Wie durft er met mij te vechten?
Een duel: man tegen man.
Stuur me één van je soldaten,
koning, komt er nog wat van?

Win ik, worden jullie slaven.
Anders is het omgekeerd.'
Dit roept hij al veertig dagen,
Maar nee, niemand reageert.

Koning Saul belooft zijn dochter
en ook zakken vol met goud
aan wie met die reus wil vechten.
Iedereen is doodsbenauwd.

'Moeten we de moed verliezen?'
roept de kleine David fel.
'Als echt niemand durft te knokken,
jongens, dan doe ik het wel.'

Zijn broers reageren: 'Snotneus,
wou je winnen van die vent?
Ga toch lekker schapen hoeden.
Wie denk jij wel dat je bent?'

Ook de koning wil hem spreken:
'Jongen, ik zou het niet doen.
Want wat weet jij nou van vechten?
Goliath is kampioen.'

'Altijd als een schaap,' zegt David,
'werd bedreigd door een wild dier
heb ik het - zo God het wou -
getroffen met mijn slinger hier.

Ik weet zeker dat God mij ook
deze keer weer helpt en spaart.'
'Dan geef ik je,' zegt de koning,
'harnas, helm en blinkend zwaard.'

Veel te zwaar, de jongen struikelt.
'k Weet niet wat ik hiermee moet.
Ik ga met mijn staf en slinger
Goliath wel tegemoet.'

Als de reus op David afkomt
dreunt en beeft de hele grond.
'Hé, wat mot dat met die staf?
Wou je me meppen als een hond?'

David weet God aan zijn zijde,
dus de jongen kent geen vrees.
Goliath roept: 'Ha, de gieren
smikkelen straks van je vlees!'

Vloeken, tieren, dreigen, honen,
Goliath is goed op streek.
Het wordt tijd, denkt David, dat 'k
een steentje in mijn slinger steek.

Daarna zwaait hij met zijn slinger,
concentreert zich op de reus.
't Projectiel suist op zijn doel af,
raakt hem nét boven zijn neus.

Snoeihard dringt het in zijn voorhoofd:
Davids steentje, glad en rond.
Voor hij nog één woord kan zeggen,
stort de reus al op de grond.

David pakt de reus zijn zwaard af,
zwaait het wapen door de lucht,
slaat zijn kop eraf en kijkt,
het Filistijnse leger vlucht!

Groot applaus, gejuich, gejubel,
luid gejoel en veel gestamp.
En het leger van de koning
plundert het verlaten kamp.

Aan de koning heeft de jongen
't afgehakte hoofd getoond
en vanaf die dag heeft David
altijd aan het hof gewoond.

In het leger wordt de jongen
- populair, bekwaam, beroemd -
na een bliksemcarrière
zelfs tot generaal benoemd.

